

[Pürschel.]

og farligste Situation, var Situationen ved Fredsbrudet. Der er det overmaade fristende for Udlandet, i det Øjeblik Danmark ligger hen uden Forsvar, ved et coup de main med en lille Styrke — det kan udføres med ældre Folk og ældre Materiel, som man har til Raadighed og kan undvære paa de centrale Krigsskuepladser — at sætte sig i Besiddelse af Danmark. Dér tror jeg, man har Lov til at sige, at man i Udlandet vil regne med, at dette skal gennemføres hurtigt; man vil ikke paa en saadan sekundær Front engagere sig i Foretagender, som tager lang Tid. Det skal gennemføres hurtigt, og derfor vil man stille en overlegen Styrke overfor os. Jeg vilde tro, at man ikke vilde indlade sig paa et Foretagende som dette, uden at man havde den tredobbelte Styrke af den, man kunde vente at blive stillet overfor.

Og heri ligger Muligheden af et dansk Forsvar. Thi hvis hver dansk Division kræver 3 Divisioner, for at et udenlandsk Angreb med Sikkerhed kan gennemføres, er det en given Ting, at et beskedent dansk Forsvar, veludrustet med moderne Materiel, vil stille Krav om saa store Styrkeafgivelser af virkelig første Klasses Materiel og første Klasses Folk, at vi har Lov til at regne med, at Udlandet ikke vil have disse Styrker tilovers og derfor vil unnlade at forsøge det. Det var efter min Mening det, der skete i 1914.

Ganske tilsvarende Betragtninger kan gøres gældende for Flaadens Vedkommende. Dér skal man naturligvis tage i Betragtning Farvandenens Art, deres skiftende, meget vanskelige Dybdeforhold, Løbenes Snæverhed, Afmærkningens Bortfjernelse og alt dette, som gør, at det, der paa Papiret kan gennemføres paa nogle Timer, meget let kan blive et skæbnesvangert Foretagende.

Dette er det Ræsonnement, ud fra hvilket det har Berettigelse at opstille et dansk Forsvar. Overfor dette er det, man fra Socialdemokratiets Side siger: Vi giver ganske op, vi lægger dette Land blot for den, der ønsker at sætte sig i Besiddelse deraf — og dette er en Lære, der er farligere for Landets Fremtid end nogen som helst anden Lære. Afrustningsforslaget er Startsignalet til Kapløbet om, hvem der kommer først til de danske Farvande. Og det kan ikke nytte, at den højtærede Udenrigsminister staar og opfordrer os til at medvirke til at fjerne disse Vrangforestillinger om Danmark som Østersøens Bevogter, thi disse Forestillinger knytter sig

ikke til Forestillinger om dansk Militærvesen, men til Forestillinger om Landets Beliggenhed ganske simpelt. Og hvis den højtærede Udenrigsminister ikke formaar at mobilisere en ny Gefion til at flytte Sjælland, skal han ikke komme og tale om, at det kan lykkes at udrydde disse Vrangforestillinger.

Erfaringerne fra 1914 burde lære Regeringspartierne, at det ved Hjælp af et Forsvar, som vel havde sine Mangler, men som alligevel var egnet til det Formaal, det tilsigtede, lykkedes — naturligvis i Forbindelse med hele Situationen — at holde Danmark udenfor Krigen. Erfaringerne viser altsaa, at det kunde gøres ved Hjælp af selv et beskedent Forsvar.

I Modsætning til dette Erfaringsgrundlag ønsker man nu ud fra Knæfald for en taaget Idé det danske Folk ud paa en Eventyrpolitik, en Eventyrpolitik af det rene Vand.

Holstein: Det er anden Gang i Løbet af 5 Aar, at en socialdemokratisk Regering anbefaler den danske Rigsdag at vedtage Militarlove, som udenrigspolitisk er ensbetydende med, at Landets nationale Sikkerhed og Selvstændighed udsættes for uberegnelige Farer, og som statspolitisk betegner et flagrant Brud med hævdvundne, hæderværdige historiske Traditioner og en oplagt Fornægtelse af den gældende Grundlovs bærende Samfundsopfattelse, af dens principielle Forudsætninger, af hele den national-demokratiske Aand, som inspirerede Junigrundlovens Danmark.

For det første tilsigter Lovforslagene at umuliggøre et Forsvar med væbnet Magt for Fædrelandets Integritet og Suverænetet, Landets territoriale og statslige Livsinteresser skal og maa ikke forsvares med Vaabenmagt. I Overensstemmelse med denne Grundbetragtning indfører Lovforslagene en Politibevogtning til Lands og paa Søen, alene organiseret med den strengt begrænsede Opgave for Øje kun at skulle gøre væbnet Modstand mod forsætlige mindre Krænkelser af dansk Territorium og Højhedsret og be-gaaet af lettere fremmede Styrker.

For det andet bestemmer Lovforslagene med forstaaende og fintfølelse Takt, at denne Politibevogtningstjeneste, hvor Liv og Lemmer dog kan blive udsat for Farer og Risiko, kun skal udføres af de vaabenføre Borgere, som har Lyst til det, men som dog paa den anden Side ikke har Lyst til at gøre det gratis.

Og for det tredje bestemmes det, at det